

Forsl. t. 2, om Fiskeriet i Danmark.

Exempler at opvise; neppe en af vort Lands Fjorde og Smaavige, tør man sige, har undgaaet at blive undersøgt og gennemfisket af andenstedsfra kommende Fiskere med forskjellige, deriblandt ogsaa som uskadelige ansete Redfæber. Det maa nemlig her bemærkes, at det ikke er Aalevaad ene, som skulle bære Skylden for Fiskeriets Udødeliggelse; et overdrevent og ideligt Brug af de fleste Redfæber i et Dvertal, som staar i Misforhold til den mere indskrænkede Plads, maa tilsidst vise sig opfiskende. Følgen heraf har da været, at der er opstaaet ligesom en Kapstrid mellem Fiskerne om, hvem der hurtigst og grundigst kunde bemægtige sig al den Fisk, Fjorden indeholdt, brugelig og ubrugelig mellem hinanden, uden Hensyn til at skaane Fjordbund, Plantevæxt, Vngel, Leg eller noget som helst. Kun den øjeblikkelige Fordel bestemmer Handlemaaden; Fremtiden tænkes der ikke paa, den er altfor usikker, da der ikke kjendes til nogen Beskyttelse for den. De Oplysninger, der i Udvalgets Forhandlingsprotokol med Bilag indeholdes om Fiskeriets Tilstand i Rostildesfjord, Mariagerfjord, Randersfjord o. m. fl. Fjorde, ville give et tilstrækkeligt Bevis for Rigtigheden af det Anførte, og det tør desværre med Sandhed paastaas, at Fiskeriet i de fleste af vort Lands Fjorde længe har været i Tilbagegang og for Tiden staar paa en daarlig Fod imod, hvad det med en forstandig Omgangsmaade kunde være.

Under disse Forhold maa Udvalget anse det for den første Foranstaltning, der bør træffes, at Fjordfiskeriet forbeholdes den Befolkning, der er bosat omkring Fjordene, og som særlig er knyttet til det Erhverv, Fiskeriet i samme afgiver. Det tør bestemt antages, at der herigennem vil opnaaes den naturlige og bedste Beskyttelse for Fiskeriet, nemlig ved selve de Personer, der drive det, idet det ligger i deres egen Interesse, at drage Omsorg for dets Bevaring. Gaafe vist kan Beskyttelsen for Fjordfiskeriet ikke indskrænktes hertil alene; der vil altid selv i en mindre Kreds af Fiskere være Nogen, som sætter den øjeblikkelige Fortjeneste over det sikre Livserhverv; andre bestjærrende Forstrifter maa derfor komme til; men der vil dog ved hin Foranstaltning være vundet meget, navnlig ogsaa derved, at Overholdelsen af andre Forholdsregler vil blive lettere, idet enhver af de Fiskeridrivende af Hensyn til sin egen og sine Efterkommeres Fremtid vil være særlig interesseret i deres Overholdelse.

Der skjønnes ikke at kunne gøres nogen væsentlig Indvending imod den foreslaede Indskrænkning i Afdgangen til Fjordfiskeriet, hentet deraf, at den gjør Skaar i en fra gammel Tid bestaaende Frihed; thi denne Frihed har faktisk ikke havt nogen Betydning førend i de senere Aar, da den ikke er bleven benyttet. Det er først det Opsving, som Fiskerierhvervet i de sidste Aartier har taget dels ved Udviklingen af Kommunikationsmidlerne, baade her i Landet og i Udlandet, hvorved det er muligt at bringe fersk Fisk til Torvs i de større Steder i Udlandet, dels ved den almindelige Stigning af Priserne paa Livsfornødenhederne, der har bragt Fiskere til at forlade deres Hjemstavn, naar de ej længere fiskede nok, og søge rundt i Landets Fjorde, ligesom saadant er fremmet derved, at mange Fiskevande ere blevne opfiskede, hvorfor Fiskerne have maattet søge nye Pladser for deres hensynsløse Fiskeridrift. Det er derfor i Virkeligheden kun en i den nyere Tid plejet og i sine Følger betænelig Omgangsmaade, som Indskrænkningen vil ramme. Særligt maa det ogsaa erindres, at det ikke er Hensigten med en Fiskerilov, at Frihedens Princip i den skal fejre en Triumf, den personlige Frihed kan, som tidligere bemærket, ikke være Udgangspunktet for Ordningen af Fiskerivæsenet, men denne maa bygges paa Hensynet til, hvorledes Søterritoriets Fisk bedst kunne komme Staten og Statens Borgere i det Hele til gode. Dette Hensyn sfer nu vistnok for de aabne Kysters Bedkommende tilstrækkelig Hyldest derved, at Fiskeriet her erklæres frit for alle Underaatterne; men i Fjordene antage vi, at Formaålet bedst naaes ved, at Fiskeriet forbeholdes de tilstødende Beboere. De smaa, i snæver Forbindelse med det store Hav staaende Fiskevande taale ikke den frie Konkurrence af alle Statens Underaatter; deres Naturforhold kræve en Begrænsning af Konkurrencen, og denne opnaaes naturligt gennem den foreslaede Bestemmelse. At der herved paa en vis Maade vises en Begunstigelse mod lokale Interessers, kan ikke med Rette indvendes; thi i og for sig kan en Begunstigelse af saadanne Interessers selvfølgelig ikke fordømmes som uretfærdig. Dette bliver den kun, naar den sfer paa det Almenes Beføstning; men i nærværende Tilfælde fremkommer Begunstigelsen netop i det Almenes Interesse, for at det største og bedst mulige Udbytte kan indvindes af Fjordfiskeriet til Gavn for Samfundet i det Hele saavel i Nutid som i Estertid.

Forslaget er derhos, saa vidt skjønnes, i god Overensstemmelse med vor nu gjældende Lovgivnings Principer; thi naar Aalevaadfiskeriet i Limfjorden er forbeholdt den omboende Befolkning, er dette selvfølgelig netop begrundet deri, at Fjorden ikke kunde taale, at dette Fiskeri overlodes til fri Konkurrence for alle Landets Underaatter, og paa et lignende Hensyn hviler Bestemmelsen i D. L. 5—10—44 om Grundejernes Aalegaardsret.

Det er ikke Meningen, at den foreslaede Begrænsning i Afdgangen til Fiskeri i Fjorde skulde komme til Anvendelse paa saadanne Fjorde og Vigge, som udgaa fra andre Fjorde. Enhver Fjord med sine Forgreninger bør efter Udvalgets Anskuelse anses for et Fiskevand for sig, saaledes